

Комунизъм - болшевишки рай

„Вместо земя руският селянин получи робство“.

„Миръ и земя“, „свобода и хляб“ бѣха написани на плаватитѣ, носени отъ болшевишкия народни тѣла и наясниа, по словата на Евангелието, руският народъ получи вместо хлябъ камани.

Ние видѣхме, какъ вместо миръ, руският народъ бѣ изхвърленъ отъ болшевишкия въ тоя война и то въ най-ужасна война — гражданска война. Съ обещанието нѣма да дадатъ на народа земя, проявление сѣщото. „Земята е на пар да“ съ таи мунитъ вавилонска опетна на руски селянинъ, обещавай му земя, ма не само рѣжавната и на частни лица, т. е. на голѣмитъ земядѣлци, съ тѣя обещания болшевишкия додаса селянството въ своитѣ мрежи. Въ единитѣ мечти на малоземелитѣ селяни се прибяжаватъ къмъ своето оскъщество. Другитѣ руски селянски партии — и въ това число и революционитѣ — се трудиа какъ да разрушатъ аграрната реформа ва да не се раздрусатъ жиниентѣ основни на руския народъ, а болшевишкия подстрекаваха руският селян къмъ огромно кѣмъ самоволно обезпачане на чужда земя, къмъ разпривия съ земядѣлцитѣ.

За болшевишкия бѣше важно да иматъ въ свои рѣце селянството и то се додасва съ това, че до като оце въ Москва и по цѣла Русия се водѣха боеве между болшевишкия и тѣхплатѣ протавници, въ Петербургъ, въ цѣрвия денъ оце на приемането на властѣта, тѣ изадоха декретъ за земята — частната собственостъ на земята се отиѣвява и всичката земя се национализира.

Селянството разбра тоя декретъ въ смисълъ, че безплатно се завладява чуждата земя: държавна, частна, царска и църковна. Болшевишкия сѣ поддържали у селянството лѣжливата увѣреностъ, че сега трудящия се народъ е единственя собственикъ на цѣлата земя. Тѣ не му обясняваха вѣстплатъ, че ликвидацията на частната собственостъ, означава прекратяване на частната собственостъ и на селското землевладѣние. Но скоро руският селянинъ разбра, че жестоко се е излѣгалъ, повѣриваи, че болшевишкия властѣ, като властѣ на народа, му е предала цѣлата земя. Шомъ болшевишкия се задържаха на властѣ, шомъ почувствуваха своята сила, тѣ решиа да не правятъ вече «мили очи» на селянитѣ, открива саонитѣ карти и тогава селянитѣ почувствуваха каква змия се е ври-

ава въ тѣхпата пава. Болшевишкия народѣли, шомъ всѣки селянинъ да предаде на органиитѣ да властѣта всѣчки плодове ва своя тежкѣ трудѣ, като остави ва себе еп само това, което му е необходимо за личнитѣ нужди, но селянитѣ сѣчталѣ себе си госпидарѣ и не бѣ склопенъ да прѣдава плодетѣ на своя трудѣ и услѣе на нови личничари. Почнала страшна борба между властѣта и селото, Властѣта, предъ нищо не се сипираше, имаики грамадна въоружена до жѣби партийна армия, а селото бѣ обезоружено, обезсилено, безпомощно и прилудено да се подчини на всѣки изисквания и капризи на пасилциитѣ.

Борбата на селениятъ народъ съ властѣта на болшевишкия е централниятъ моментъ на руската революция. И сега, когато болшевишкия следъ десетгодишно управление сѣ убедилъ, шомъ руският народъ нищога доброволно нѣма да се сдѣлалъ да отдаде своя плодѣ на властѣта, решиа сѣ теороръ и принуде да еломатъ сѣротавленнето на селянитѣ.

Образуваха била особена армия на млади комунисти, на хиляди хора, привнпавали да проливатъ вѣрвѣ, като вода, у които нѣма нищо свято въ душата, — таа армия, като бѣсни кучета, се нахвърлятъ на беззащитното руско село. На селянитѣ е било предложено да нацупнатъ роднитѣ се ниви, гдето сѣ работали много поколения, и да отидатъ като слуги, да работятъ въ държавнитѣ и колективнитѣ чифлици. Разбра се селянитѣ се отказвали да промѣнятъ свободното си положение и отъ независими госпидари да станатъ работници на чужда земя, по чужди указания да работятъ ва нишожна платка. Палачатѣ, въ такъвъ случай, почвали да тероризиратъ селянството: подпалвали селото, убивали хиляди души и много други окованали въ жѣлѣзни верѣги и следъ това ги пращали на принудителна работа, да сѣватъ гори далече на крайния северъ, гдето отъ студъ, и отъ непосилна работа, отъ гладъ умираятъ тѣзи нещастни руски селяни.

Съ тѣя мѣрѣе: огнь, жѣлѣво, куршуми — болшевишкия еломватъ сѣротавленнето на селото. Селскиятъ народъ разбра вече, че понататѣшната сѣрпотава ще има за послѣдница свѣршенето му унищожение и се подчинява на окървавеня насилие.

Тѣй, печално се свърши мечтата на руският селянинъ за добиване земя.

Новата реколта ще бѣде добра

София, 21. Споредъ свѣдѣнията на българската земеделска банка, изгледитѣ за новата реколта сѣ много добри.

Кѣмъ Неврокопъ разсаждането на тютюна се извършва при едно доста благоприятно време. Жѣтвата на ечимика е почната. Ржѣтата сѣщо е узрѣла. Въ този край зърненитѣ произведения сѣ въ цѣтууше състояние.

Изобило, въ цѣлата страна изгледитѣ за реколтата сѣ много добри, стига да не се явятъ до края на месеца поройни дъждове, или пакъ горещи вѣтрове, които да изсушатъ зърното.

На много мѣста въ бургазко ечимикитѣ сѣ узрѣли и пожнвненото имѣ почна. Паднѣлъ е дори първия снопъ отъ узрѣлжито.

Смирновъ убитъ водителъ на селскиятъ интернационалъ

Парижъ, 20 юний. Въ Москва билъ убитъ при мистериозни обстоятелства членъ отъ съветското правителство. Смирновъ, който дълго време е стоялъ на чело на селския интернационалъ. На времето сѣщиятъ Смирновъ е водилъ преговори съ Степанъ Редичъ.

Вместо да увелича земята сѣ селянитѣ, той загуби и онова парче земя, което имаше до революцията. Вместо независими и свободни човѣци, селянинатъ остана слуга-робъ. Но слугата е по-свободенъ отъ руският селянинъ. защото фактически болшевишкия вѣстановиха въ Русия крепостничеството, отиѣнено оце на 19 февруарий 1861 г. отъ Царя Освободителъ, императоръ Александъръ II. Както предимнитѣ крепости и сѣ гвинитѣ руски селяни работятъ чужда земя, не получаватъ платка на своя трудъ, не могатъ да се оплакватъ за своето страшно положение и сѣ длѣжни да бѣждатъ доволни, че новитѣ имѣ госпидари нѣма даватъ оскъженъ кѣжъ черъ хлябѣцъ, който тѣ мократъ ва да умѣне съ своитѣ кървави сълзи.

Нека българскиятъ селянинъ да има предъ очитѣ страшната картина на руския селянинъ, да помнѣ, че вадъ крепоститѣ и сѣлзавителитѣ обещания на болшевишкия — всичката земя на народа — се вристрашно и жестоко е стрѣржане — преврицането на селянина на робъ, който изгубва всичко онова, което има и му измуква последнитѣ осинени мими.

Ако комунистѣтѣ агитиратъ въ селото, нека на шитѣ селяни да имѣ казатъ: максиметѣ се отъ тукъ, общията ви сѣ лѣжливи, вие искате да ви направитѣ робѣ, такива, каквито сѣ руският селянинъ въ С. Русия.

Белѣжки на деня

Законодателнитѣ набори се свършиха и сега ще настѣпа умиротворение на страститѣ. Не можежъ, обаче, да отпакнемъ безъ да споменѣмъ ва демагогията на хората отъ „Народния“ блокъ, при агитиране въ време на наборитѣ. Най-глави, демагогия сѣ съчиненитѣ телеграфически оплаквания до Държавния глава ва „чечуванъ, необузданъ тероръ“ пърху избирателитѣ отъ страна на полицията, която въ нашия окръгъ бѣ се отнесла къмъ всѣчки коректно. Тѣя оплаквания иматъ психологически характеръ: да възбудятъ състрадание въ душата на избирателя ва да подаде гласа си за пострадалия.

Въ това, може да се каже, имаше известна сполука. Попадна ми се, случайно, единъ столѣченъ вестникъ, въ който намерихъ единъ портретъ, сѣ подписъ отдолу — запасенъ генералъ — демократъ, и Гичевъ — дружбашъ, замѣстникъ на Стамболийски. Четохъ, че и тоя генералъ се оплакалъ на Държавния глава, но съдържаието на телеграмата му не е възпроизведено въ вестника. Не зная защо? Трѣбѣло да сѣ лита редакторитѣ на тоя вестникъ.

Фотграфията представлява следното: Запаснитѣ генералъ е позиралъ предъ една барикада, приготвена специално (една волска кола, оставена настрѣжъ шомъто) за него и одотомата му Гичевъ, т. е. лѣка — приляка! Гичевъ, като раненъ, увисналъ на едната страна на колата, и подъ него има нѣщо написано: „Осемъ години той скита се бездоменъ, безъ сѣнь и безъ покой. Подъ выкошностъ чужда и сѣ чужди сѣрцѣта готовъ да прѣдаде . . . Съхъ сѣрцѣ безстрашно той готовъ — на всички!“ Колкото ва позоата на запасгенералъ нѣма да я изнесемъ . . . Трѣбѣла досетливостъ!

С. Ва.

Подвоятъ на Храни се засипва

София 21. Събрането на новата реколта отидоха почна. На много мѣста жѣтвата на ечимика и прибрането на рапичката е въ своя разгаръ. Производителитѣ бързатъ да ликвидиратъ сѣ храниитѣ отъ старата реколте, за да освободятъ мѣсто за новитѣ храни. Предвидъ на това, очакватъ се голѣми сѣлѣ и на житното тържище.

Днесъ въ бургазко влаглище сѣ пристигнали 65 вагонни сѣ храни, до като по-рано идваха по 25 — 35 вагонни дневно. Това показва, че подвоятъ на храниитѣ ще се засили тѣ дни, и зѣсно сѣ това и грижитѣ за тѣхното псиране на външния пазаръ.

Истинскитѣ здрави и елѣгантни чорапи „ВАРКО“, носятъ тази МАРКА. Пазете се отъ имитация.

Конгреса на свещеницитѣ е свиканъ на заседание на 20 юний.

600 комунисти

сѣ арестувани въ последнитѣ дни въ Варшава. Много арестуима и въ провинцията.

Срѣнѣтъ е вестникитѣ на „Жѣлѣзния шемъ“ за нѣколко дни — до 28 юний, за помѣстване карикатурни на канцлера и министра на финанситѣ.

Въорженитѣ сили на С. Щати, съгласно съобщението на Американското правителство, основано на взетото въ Женева решение, на секретаря на ОН, възлизатъ: армия — 139957 войници, флотъ — 109885 моряци. Общиятъ тонѣжъ на военния флотъ достигна 1251840 тѣнѣ.

Сюрпризъ

Преди нѣколко дни, както съобщава в-къ „Нюсъ хроникълъ“ въ Англия е пристигналъ отъ С. Щати пасажерски параходъ, въ който имало група болшевишки, които се гърчили въ С. Русия.

Тѣя болшевишки при сбогуванитѣ сѣ моряцитѣ, дали имѣ по единъ пликъ, въ който имало възвѣщания и . . . долари.

Америка прегледа на дълговетѣ

В-къ „Ню-Йоркъ Сѣнъ“ пише: ако откажатъ отъ военитѣ дългове отъ наша страна би оцѣспливилъ свѣта, то сѣция резултатъ може да се достигне съ отказа отъ вътрешнитѣ дългове отъ страна на оидви народѣ, които предъ всичкото време пѣшкатъ, молятъ и заплашватъ, ва да и мѣ простимъ дълговетѣ. Защо тѣя апостолѣ, нарушителѣ на задълженята си, не желаятъ сами да се откажатъ отъ своитѣ задължения по отношениа държателитѣ на вътрешнитѣ ваемѣ!

Трѣбѣла да се знае, че общественото мнение продължава да се отпакне отрицателно къмъ въпроса за прегледа на дълговетѣ. Заявлението на англ. финанс Джонсонъ: „оживление на економическата дейностъ безъ отпакна на дълговетѣ“, навиква прѣсетъ на американския печатъ.

Ново петилѣтне

В. „Берлинеръ Тагеблатъ“ предава извлечение отъ радиосъобщение съветско за новото петилѣтне. Отъ първото петилѣтне всѣчкитѣ усилия били насочени за усиляне сѣрцѣствата на производството. Новото петилѣтне ще бѣде посѣтено предимно за разширѣнето на производството: на предметѣ потребни за населението: жилища, дрехи, продоволствие и електрификация.

Протестъ въ Женева

Въ международната конференция на труда представителъ на Швейцария г. Пауѣ е протестиралъ съ тѣрде рѣзѣкъ тоя и слова прѣтѣвъ робския трудъ, установено отъ свѣтския режимъ. Свѣтската властъ практикува робския трудъ въ най-жестока форма и ва това колебае се економическото положение на останалитѣ държави. Чѣслото на тѣя които се възрачатъ на привудителна работа е много голѣмо и фаталесия е възстановено робството въ най-жестока форма. Всѣчки останали държави сервено и обстойно да проучатъ състоянието на работническия въпросъ въ С. Русия и онова губѣлоо влияние, което то оказва на економическото положение на другитѣ държави.

С. Щати и репарациитѣ Мелонъ разиска въ Лондонъ

Лондонъ, 18 юний (Ройтеръ), Макарь и да увѣрватъ, че посещението на г. Мелонъ нѣма официаленъ характеръ, вѣрѣе се общо, че той разискава по въпроситѣ за репарациитѣ, за военитѣ дългове и по общото финансово положение, г. Монтегю Норманъ прѣстѣтуваше днесъ на срещата на г. Мелонъ съ г. Макдоналдъ и Хендерсонъ, която трая единъ часъ. (БТА)

Рекламата Ви

чрезъ в-къ „ВАРНА“ ще сѣ постигне най-добре целѣта, защото има най-голѣмъ тиражъ и въ провинцията. Предпочитайте чорапитѣ „ВАРКО“.

Нашето село

Да се надѣваме ли?

Трѣпката на безпокойствието оше не е преминала отъ снегата на българина, следъ преживѣнитѣ тревожни дни презъ войната и следъ нея. Войната премина, но безпокойствието остана да помрачава хоризонтитѣ на българския небосклонъ, поради редъ обстоятелства, независащи отъ насъ и възлнуващи ни безкрайно много . . .

Единъ младъ народъ въ едно скоро време показа на свѣта безграничното си себестрицание, сила и желание за обособяване елементитѣ на своята народностъ, за да получи като награда за тѣя голѣми жертви на една малка държавя, неокачествими съ нищо, грубости и унижения.

По силнитѣ духъ отстоява чѣстно на всѣчки хули и нападки.

Пѣтѣтъ а трѣнливѣ, но стѣпкитѣ сигурни, сѣ които крачи народа ни. И нека той — тоя народъ, който преживя много дни въ страдания и горчивини, не се подава на нови безпокойства, сѣнката на които, наново се мѣчи да го смутѣ. Обвиненията трѣбва да бѣждатъ отхвърлени сѣ възмущение, тоя трѣбва да остане тѣрдъ и спокоенъ като свинскъ, чийто тайни вѣжделения има да разрешаватъ въковѣтѣ. Защото сѣмо времето сѣ сложни тежкия си печатъ на справедливо правосъдие.

При разрешаването на каквито и да бѣждатъ проблеми, но сѣщи отенѣкъ на външенъ или вътрешенъ характеръ, нека бѣждемъ спокойни. Въковѣтѣ днесъ гледатъ по вече отъ всѣкого българската прага кауза и тѣ не ще погрѣшатъ пѣтя, по който сме трѣгнали и вѣрвѣмъ цѣли осемъ години.

Обезвѣрването днесъ по вече отъ всѣкого трѣбва да ни бѣде чуждо. Намѣ е нуждино търпение и силенъ стопански тласкъ, който поне въ сегшнитѣ трудни моменти ще прикрие сѣлзитѣ и терзанията по загубенитѣ златни поля на левенти български чада.

Времето ще присѣди правосътията ни.

Нека се надѣваме! Ладо. Просѣтното дѣло въ окръга

Макарь и малка страна, раз-

друсвана отъ редъ и сѣ разбиваи стремѣне денци, все пакъ нашата се радва на една търпеливостъ и силна своето близко или далѣкъ даде. Докато нѣкои неща са мислено, ни варвари, за да угоятъ нитѣ си амбиции и пѣвеняи, българинѣтъ зѣрѣва всѣка година п процентъ по-горе въ образователно дѣло, и нение съ други, много турни“ народѣ. Но прѣтѣрѣваме своето и не издигане, защото нѣма допринесатъ нѣщо на една нация.

Просѣтната работа гария вѣрши своето блѣно влияние и всѣкому, когато вижда какъ ни остана непросѣтвенъ.

Единъ отъ най-беднѣрѣи у насъ — Варненъ това отношение зѣрегъ презъ последнитѣ нѣкѣ дни граматненъ успѣхъ своето учебно дѣло, училища строятъ всѣкъ — гордостѣта и краснотата на чѣ и вредотъ нѣтъ чудесо обезпаченъ нища. Това говори за голѣмъ стремѣжъ къмъ тата и за една добре р общонародна дейностъ, тельтъ, скромненъ и неу труженникъ, разбива бѣ на невежеството и м творѣ народното благъ чрезъ просѣтѣта. Въ всѣчки села на окръгъ тельтъ се е запратналъ престанна работа. Ако е въ училището, ще го ритъ въ селската коо или читалището, а дори изминатия денъ, ще го да поучава любознатѣ ляннитъ въ вечерни куръ.

Това е самата истиня само може да ни рѣдѣ надеждава за бѣдаши дни.

Въ това голѣмо дѣло, ния училищнитѣ инспекторитѣ помощници, за ватъ искрѣни адмираш шото тѣ даватъ душа лѣто това учителство, чѣство и напредѣтъ.

Нашето бедно село мнѣва . . .

Редовно Автомобил. съобщени Варна — манастира Св. Константинъ и обрат

ОМНИБУСЪ No. 161.

ПОЗНАТИЯ, както на Варненци, така и на гоститѣ града, шофьоръ Чоковъ и тези година ОТКРИ Редовно автомобилно съобщение между гр. Варна и манастира Св. Константинъ при ц 25 лева на лице, начиная отъ 3 юний до 20 септем т. г. Трѣгване отъ гр. Варна сутринъ 7:20, 9:20, 12:20, 5, 7, 9 11 и 1 часа следъ полунощ. Трѣгване Св. Константинъ сутринъ 6, 8, 10, сл. обѣдъ: 1 и пол 6, 8, 10, 12 ч. Спирка гр. Варна, следъ 7 часа бирѣ „Гроздъ“ до Морската Градина. Продажба на бил хотелъ „Сплендитъ“, бюро „България“, „Царъ Борисъ Морската градина, Агенция за Всичко подъ хотелъ Л донъ, Телефони 579 и 273 За да се подѣржатъ ред нитѣ съобщения, необходима е подѣржане на град ството съ предпочитане омнибусъ 161. Автомобилни билети и за Добричъ въ хотелъ „Сплендитъ“. 1-2

Курорта „Св. Константинъ“

КРАЙ ГР. ВАРНА.

при извънредно намалени цени, добре обзаве се откри отъ 1 юний.

Подробни сведения и ангажиране стаи пр Варнен. Окръг. Пост. Комисия.

И Сдия-изпълнителъ при Вар. окръж. сд

Обявление No 397/28

Подписанитѣ кола Капитанъ дия-изпълнителъ при Варненския окръженъ сѣдъ, на II стѣкъ обявявамъ на интересующитѣ се, че на основан пълнителния лисъ No 809-27 издаденъ отъ Варненския сѣдъ на 8 X 1927, въ полза на Панайотъ Куцаровъ вѣдѣ отъ Варна, противъ Коста Ив. Костовъ и др. отъ Вар 28,000 лева и съгласно чл. чл. 714-723 отъ Грвждан сѣдопроизводство, на 10 юний 1931 ще продамъ прѣдъ цѣларията ми, на публиченъ търгъ следуюция дължинъ движимитѣ имотѣ:

- 1). Едно пияно фабрика а stand Berlin, здраво улѣ бѣвано, оценено за 20,000 лева.
 - 2) Единъ скринъ въ четири чѣмѣждѣта оценѣ 100
 - 3) Една елипсовидна мѣса оценѣна за 500 лева.
- Желаящитѣ да участвуватъ въ тѣя продажъ, трѣбѣ се явятъ въ казания денъ, часѣтъ 14 следъ обѣдъ, да даватъ.

гр. Варна, 15 VI 1931 год. II Сдия-изпълнителъ: Н. Капитанъ.

Реклами за В-къ „ВАРНА“

се приематъ на улица „Чирпанска“ No 7

Тѣмко на предната страна на гребена на първата вѣлна ние се срѣкѣме да преносуваме. Първата ми грижа бѣше да наглеждамъ Лео. Той бѣше по-зѣл, отъ колкото сутринѣта, и единъ новъ и огорчителенъ белегъ, повързание, се появи и се продължи до разсъмяване. Не можаше нито единъ часъ да спа презъ ношѣта, защото помагахъ на Устана, която бѣше една отъ най-нежнитѣ и неморими прислужници, която нѣкога сѣмъ видѣлъ и която наглеждаше Лео и Джобѣ. Въздухѣтъ тука бѣше топълъ и благъ, безъ да бѣде много горещъ и нѣмаше много комари. Ние бѣхме сѣщо по-нависоко отъ равнището на блинатѣ изпирения, което стелаше подъ насъ, като мрочно покривало отъ димъ надъ единъ градъ, осветлено тукъ-тамъ отъ скитающитѣ свѣтулки отъ блатото. Отъ туй ще се види, говорейки сравнително, много добре.

Сутринѣта, Лео почна да бѣлува и казваше че го били разрѣзали на две половини. Ужасно бѣхъ натѣженъ и почнахъ да се чуя съ болезненъ страхъ, какъвъ ще бѣде края на болестѣта му. Уви! бѣхъ чулъ много, какъ обикновено сѣ изчѣвали подобни трѣски. До като се чудахъ азъ, Бил-лѣли се приближи до менъ и каза, че трѣбѣла да се движимъ напредъ, толкозъ по-вече, че по него-во мнение, ако въ близкитѣ дванадесетъ часа Лео не достигне до нѣкое мѣсто, гдето той ще може да почине и да се храни добре, неговата смъртъ да бѣде въпросъ за единъ или два дни. Съгласихъ се съ него и турихме Лео въ носилката, и трѣгнахме, като Устана вѣрвеше до него, за да пѣди

мухитѣ и да пази да не би той да сѣочи на земята.

Половинъ часъ следъ изгревъ слънце, ние стигнахме до върхѣтъ на възвишеностъ, за която говорихъ и една най-красива гледка се откри предъ погледа ни. Подъ насъ се виждаше богатъ просторъ погнвалъ въ зеленина и цѣтѣ. Въ кръгозора на едно разстояние, толкова далече, колкото можашъ да види, отъ около осемнадесетъ мили стѣ мѣстото, където стояше, грамадна и необикновена планина се издигаше стрѣмно отъ равнината. При поножението на голѣмата планина се намираще склонъ покритъ съ зеленина, но нагоре отъ тоя склонъ бѣжъ казалъ отъ последвателни наблюдениа на височина отъ петстотинъ фита надъ равнината, забелязахъ една огромна и свѣршено стрѣмна стена отъ гола скала, висока хиляда и двеста или петстотинъ фита. Формата на тѣя планина, която бѣше безсѣмъно отъ вулканически произходъ, се виждаше да е крѣгла, но като се очертаваше само еди отрѣзѣкъ отъ нейния крѣжъ, не бѣше лесно да се опредѣли чудовищната и величина. Относно опредѣлѣне, че не би могла да обема по-малко отъ петдесетъ кв. мили земя. Никога не сѣмъ виждалъ, нито сѣмъ дори предпологалъ, че ще види нѣщо по-велико и по-внушително тоъ тази гледка, представлявана отъ този голѣмъ естественъ замѣкъ, начеващотъ самото величие на равнината. Действителната му самотностъ предаваше оше повелителенъ изгледъ, чийто високи скали цѣлуваха небо. Наистина, по-голѣмата частъ отъ тѣхъ